

"Ben Őu vazife-i kudsiyede bilmeyerek istihdam olunurdum; siz bilerek hizmet ediyorsunuz, bahtiyarsınız." cümlesini izah eder misiniz?

"İŐte Őöyle bir derste bulunduğunuz için Cenab-ı Hakka Őükretmelisiniz. Ben de Cenab-ı Hakka yüz binler Őükür ediyorum ki, o kuvvetli omuzlarınız yüküm altına girdiği için zayıf omuzum ağırlıktan kurtulup ruhum rahat etti. İstirahat bulan ruhum size takdirkârane ve minnettârâne bakıyor. Ve mes'uliyetten kurtulan kalbim de muvaffakiyetinize dua ediyor. Ve icrâ-yı vazife için çok düşünmekten kurtulan aklım da sizi tebrik ediyor. Ben Őu vazife-i kudsiyede bilmeyerek istihdam olunurdum; siz bilerek hizmet ediyorsunuz, bahtiyarsınız. İnŐaallah, niyet-i hâliseniz, benim müŐevveŐ niyetimi dahi tashih edecektir. Őimdi başka birkaç noktayı size beyan ediyorum."(1)

Üstad Hazretlerinin bu ifadeleri tam bir mahviyet ve samimiyettir. Yani bu ifadeleri ile hasenatı Allah'tan seyyiatı kendinden bilmek olan Kur'an prensibini, tam manası ile nefsinde yaşamakta olduğunu gösteriyor.

İnsan bir ameli gerçekteŐirme noktasında gayet zayıf ve aciz bir varlıktır, elinden hiçbir Őey gelmez. İnsanın tek sermayesi cüzi iradesidir; bu irade de yaratma ve fiilleri gerçekteŐirme hususunda mutlak acizlik içindedir. Bu yönde tasarrufu çok az ve dardır. İnsanın böyle bir mahiyette yaratılmasının hikmeti, Allah'ın isim ve sıfatlarına mazhar ve makes olabilmesi içindir. İnsan nihayetsiz acizlik hissi ile aciz olmayan sonsuz kudret sahibi bir Zat'ı tanır ve bilir; nihayetsiz Őeylere muhtaç olması ile her Őeyde muhtaç olmayan sonsuz zenginlik sahibi Zat'a intikal eder.

İnsan fiile konu ve mahal olmak, dua ve istemek noktasında ise, kainatı kuŐatacak kadar geniş ve kapsamlı yaratılmıştır. İnsandaki nihayetsiz acizlik ve zayıflık damarı, insanı nihayetsiz kudret ve zenginliğe bağlar. Ve o ihtiyaç ve istemek duygusu ile o ihtiyaç ve istemesine mukabele edecek Zat'a intikal eder.

İŐte insan Allah'ın isim ve sıfatlarının tecellilerine ayna ve mahal olmak noktasında, kainat kadar geniş mahlukatın umumu kadar donanımlıdır. İnsan ekmeğe muhtaç olduğu gibi ekmeğin oluşmasında çalıŐan güneŐe ve yıldızlara da muhtaçtır. Yani insan bütün kainata muhtaç ve bağımlı olarak yaratılmıştır. Bunun sebebi ise, insan her Őeyde Allah'ın varlığını ve birliğini hissedip o muhtaçlık vasıtası ile Allah'ı bulsun ve tanısın, sonrada ona arz-ı kulluk etsin.

Üstad Hazretleri, her anında ve her amelinde mutlak bir mahviyet ile Allah'a ayna ve mazhar olduğunu gösteriyor. Nimetleri kendinden değil Allah'tan biliyor. Risale-i Nurlar ve iman hizmeti açısından Üstad Hazretleri kendini hiç ender hiç olarak görüp, bu iki büyük nimeti tamamen Allah'a vererek kulluğun zirvesine çıkıyor. Oysa ki bizler bu iman hizmetinde şuurlu yani bir parça enaniyetimizle hizmet ediyoruz ve tam bir mahviyet gösteremiyoruz.

(1) bk. [Barla Lâhikası, \(210. Mektup\)](#)